

efter som han finder for godt. Vi have jo af Referat af forskellige Blade i de senere Tider set et saadant Eksempelovre fra Sjælland, hvor en Borgmester forlangte, at Byraadets Medlemmer paa hans Kommando skulde sætte sig og rejse sig, som han fandt for godt, men det var morsomt at se, hvorledes alle disse Medlemmer pludselig bleve saa svage i Benene, at slet ingen kunde staa op. Jeg anfører kun dette Eksempel for at vise, hvilken Magt og Myndighed disse kongevalgte Borgmestere troj at kunne i legne sig. Naar man læser den Slags Referater, tror man sig hensat til Slutningen af det 18de Aarhundrede og ikke til Slutningen af det 19de Aarhundrede. Flertallet mener ogsaa, at det er uomtvisteligt, at der omkring i Landets Købstæder er en stedse voksende Stemning for Lovforslagets Gennemførelse, idet vi i denne Vinter have set Spørgsmaalet behandlet i forskellige Blade, saavel Højre- som Venstrebåde, af hvilke mange indtrængende have taget Ordet for at anbefale Sagen og opfordrer til at sammenkalde Borgermøder rundt omkring i alle Landets Byer, for at drøfte Sagen og virke hen til, at Forslaget kunde blive gennemført i den foreslagte Skikkelse. Under disse Omstændigheder mener Flertallet det rigtigst at søge Lovforslaget gennemført, og har kun tilladt sig at stille ganske enkelte Ændringer, som i og for sig ikke have særlig indgribende Betydning. — Det første af disse Ændringsforslag gaar ud paa at forandre Lovforslagets Bestemmelse om, at de hidtil til Borgmesterembederne knyttede kommunale Indtægter ved Afstillelsen skulde følge Borgmesterstillingen, idet Flertallet ønsker disse Indtægter inddragne i Kommunens Kasse, navnlig under Hensyn til, at deres Størrelse er saa uens i de forskellige Byer. Jeg skal saaledes meddele, at i Slagen ere disse Indtægter kun 29 Kr., medens de i Næstøv ere 4,039 Kr. Det er, efter at man har faaet disse Oplysninger, der ere meddelte det i Hjør om denne Sag nedsatte Udvalg fra den højtærede Minister, at man har fundet det rigtigst at inddrage disse Indtægter i Kommunens Kasse i Lighed med, hvad der hidtil har fundet Sted for de kongevalgte Raadmænds Vedkommende i Henhold til Købstadkommunallovens § 3. Det andet Ændringsforslag bestemmer, at der kan ydes Borgmestrene Løn, hvis Størrelse bestemmes ved Vedtægter o. s. v., som der staar i Ændringsforslaget. Det vil altsaa sige, at man tilfigter at stille dem lige med de kommunale Formænd paa Landet. Ligesom disse nu efter Loven af 12te April 1892 kunne erholde Vedslag for deres Ar-

bejde, saaledes mener man ogsaa at burde bestemme, at der ydes Borgmestrene Vedslag for Fremtiden. Ændringsforslaget under Nr. 3 er en Følge af Ændringsforslaget under Nr. 2. Udvalget har endvidere under Nr. 4 til § 3 foreslaaet, at det ved særlig Lov bliver at bestemme, hvorledes den af Borgmesteren udøvede Tilsynsmyndighed efter Loven af 26de Maj 1868, § 12, skal bestemmes i Fremtiden. Det var en Hovedanke fra den højtærede Ministers Side ved Forslagets 1ste Behandling, at dette Tilsyn efter Lovforslaget vilde komme til at mangle. Da vi nu ikke vare ganske klare over, om den højtærede Minister helst vilde have dette Tilsyn lagt over i Byfogdens eller maaste Amtmandens Haand i Lighed med, som det er foreskrevet for Landkommunernes Vedkommende, have vi stillet dette Ændringsforslag. Skulde den højtærede Minister bestemt udtale, hvilken af de to, han ønsker skal have Tilsynet, vil det jo være let at faa en Ændring herom ind i Loven til 3dje Behandling. Ændringerne under Nr. 5 og 6 ere kun Redaktionsændringer. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget med de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Hørring):

Ved 1ste Behandling har jeg udførlig udtalt mig om det foreliggende Lovforslag og skal i saa Henseende henholde mig til, hvad jeg der har sagt. Den ærede Ordfører fremdrog som et Eksempel, der skulde vise, hvor ønskeligt det var at komme bort fra den nuværende Ordning, hvad der er passeret i Grenaa Byraad i den sidste Tid. Jeg har ikke fuldstændig Underretning om denne Sag, men efter hvad der er meddelt mig, forholdes det sig saaledes, at Borgmesteren ganske vist har forlangt, at Medlemmerne skulde rejse sig op, som den ærede Ordfører sagde. Men hvad Borgmesteren saaledes har forlangt, var i Virkeligheden blot dette, at Medlemmerne skulde respektere Forretningsordenen, thi i Forretningsordenen, som er vedtaget af Byraadet selv, staar der, at Medlemmerne tale staaende paa deres Pladser. Jeg tror, at dermed falder alt det forfærdelige ved denne Sag bort; det forekommer mig, at det tværtimod maa jiges at være meget vel anvendt, naar Borgmesteren har forlangt, at Byraadets Medlemmer skulde respektere Forretningsordenen, og at det gør et noget underligt Indtryk, naar en Forbring i saa Henseende leder til, hvad der synes at have den ærede Ordførers Sympati, at adskillige af Medlemmerne blive svagelige i Benene og ikke kunne holde sig